

ویژگیهای (اقلیمی، خاکشناسی و زئومورفولوژیکی) مناطق خشک و مسائل آن

از: دکتر پرویز کردوانی

۱- مقدمه:

پنک^۱ آب و هوای مختلف را براساس جغرافیای طبیعی^۲، به سه تیپ اصلی تقسیم بندی کرده است (۱۲):

الف - آب و هوای سرد^۳ - که از ویژگیهای آن تأثیر پیچالهای طبیعی و نزولات آسمانی به صورت برف است

ب - آب و هوای مرطوب^۴ - که در آن، میزان بارندگی (برف و باران و غیره) سالانه، از تبخیر (از سطح آزاد آب) بیشتر است. از این‌رو، بارندگی برای ایجاد رودهای دائمی کافی است.

ج - آب و هوای خشک^۵ - که اساس بحث ما را در این مقاله تشکیل می‌دهد و قسمت اعظم کشور ما، دارای این تیپ آب و هوای می‌باشد.

از آنجائی که مناطق خشک، دارای ویژگیهای بسیاری است، تعریف آن در یک جمله امکان‌پذیر نیست. از این‌رو توصیف آن آسان‌تر از تعریف آن است زیرا تعریف‌های زیادی هم برای مناطق خشک و یا بیابانی کرده‌اند، به عنوان مثال:

- بعضی‌ها میزان خشکی یا آب و هوای خشک را، براساس میزان آب و رستنی‌ها، می‌سنجند.

۱ - Penck

۲ - Physiographie

۳ - Nival

۴ - Humid

۵ - Arid

برخی دیگر مناطقی را خشک و بهویژه دارای شرایط کویری و بیابانی گویند که بارندگی در آن کم صورت گیرد، میزان بارندگی از میزان تبخیر سالانه کمتر باشد و آب قابل استفاده در آن محدود باشد و منطقه از لحاظ پوشش گیاهی فقیر و یا فاقد آن باشد و ... - و خلاصه برخی دیگر، مناطقی را خشک نامند که در آن مقدار بارندگی در قسمت اعظم سال، کمتر از مقدار تبخیر و تعرق مطلق^{*} باشد.

اما هیچ یک از اینها نمی‌تواند یک تعریف دقیق و قانع‌کننده برای مناطق خشک یا کویری و بیابانی باشد که براساس آن، بتوان حد^{**} و مرز مناطق خشک را بطور تحقیق، تعیین کرد. از جمله مسائلی که در این راه وجود دارد، عبارتست از اولاً "کمبود ایستگاه هواسناسی و ثانیاً "تفعیلات و نوسانات زیاد بارندگی در سالهای مختلف، بهویژه در نواحی بیابانی که موجب تفعیلات در پوشش گیاهی و برخی دیگر از عوامل طبیعی و حد^{**} و مرز آنها می‌گردد و به این طریق تشخیص حد^{**} و مرز مناطق بیابانی را مشکل می‌کند و ثانیاً "مناطق خشک دارای ویژگیهای زیادی است که نمی‌شود همه آنها را در یک جمله بیان کرد. از این رو باید ویژگیهای آن را شرح داد که در زیر اقدام می‌کنیم:

۲- ویژگیهای آب و هوایی مناطق خشک

بطورکلی راجع به خصوصیات آب و هوایی مناطق خشک، بهویژه بیابانی این‌ظور می‌توان گفت:

السف - بارندگی:

برگزاری
برگزاری

- بارندگی مناطق خشک کم است.

- نه تنها مقدار بارندگی کم است بلکه نامنظم است.

- مقدار باران در سالهای مختلف، متفاوت است، اغلب امکان دارد که چندین سال، بالتسنیم باران کم بیارد یعنی دوره خشکی (خشکسالی) طولانی گردد.

* - "تبخير و تعرق مطلق" مجموع تلفات آب از خاک و گیاه است. "تبخير و تعرق مطلق" عبارتست از مقدار آبی که در شرایط ایده‌آل رطوبت خاک و پوشش گیاهی از سطح خاک و گیاه، خارج می‌شود.

"تبخير و تعرق واقعی" در آب و هوای خشک، به دلیل کمبود رطوبت در خاک، خیلی کم است.

- امکان دارد چندین ماه و حتی چندین سال بارندگی صورت نگیرد.
- هرچقدر میزان متوسط بارندگی کمتر باشد، احتمال اینکه مقدار باران هر سال با میزان متوسط بارندگی سالانه آن منطقه تفاوت داشته باشد، زیادتر است و بالعکس (۱ و ۶) .
- پراکندگی باران نامنظم است و اغلب در سطوحهای کوچک باران می‌باشد.
- حتی در داخل یک ناحیه کوچک، امکان دارد میزان بارندگی در بعضی جاها، چند برابر جاهای دیگر باشد (۱۳) .
- باران‌ها شدید است، آب اکثر آنها بدون استفاده در سطح زمین جاری می‌گردد و سرانجام هدر می‌رود.
- امکان دارد که حد اکثر بارندگی ظرف ۲۴ ساعت و یادو سه روز از میزان بارندگی سالانه برای یک دوره دراز مدت، بیشتر باشد (۱۳ و ۲) (مراجعه شود به جدول شماره ۱) .
- در آب و هوای خشک، مقدار بارندگی برای زراعت دیمی کافی نیست و در مناطق نیمه خشک تحت شرایطی کافی است.
- در آب و هوای نیمه خشک فصلهای بطور کامل "مشخص" خشک و "مرطوب" وجود دارد.

درا ینجا این سؤال پیش می‌آید که آیا وجود دارد مناطقی که کاملاً "خشک و اصلاً" بدون بارندگی باشد؟ برای جواب به مطالب زیر توجه کنید:

درش (۱۵ ص ۱۵) می‌نویسد: در نواحی بسیار خشک مانند بیابان آتاکاما^۱ واقع در شمال شیلی امکان دارد که در طول دوازده ماه و در طول سالها باران نباشد. این یکی از ویژگیهایی است که برای تعریف مناطق "بیش از حد خشک" به کار برده می‌شود. فینک^۲ (۱۱) می‌نویسد: هیچ نقطه‌ای از جهان بطور مطلق بدون بارندگی نیست. بیابان آریکا^۳ (واقع در شمالی ترین قسمت شیلی) با آنکه خیلی خشک است محدوداً در طول ۱۷ سال ۵/۰ میلیمتر بارندگی داشته است.

استین و گودار** (۱) می‌نویسد: در حقیقت بیابان واقعی (دوازده ماه بدون بارندگی) تا حدودی خیلی کم است. حتی در داخل صحرای آفریقا، رگبارهایی صورت می‌گیرد و در لیبی جنوبی که باران سالانه آن بسیار اندک است، در سال حدود ۵ میلیمتر بارندگی دارد.

۱ - Atacama

۲ - Finck

۳ - Arica

** - Stienn et Godard

جدول شماره (۱) — بارندگی‌های حادثه‌ای (طوفانی) و میانگین سالانه بارندگی بعضی از مناطق خوش (۱۳ و ۲۰)

تاریخ	بارندگی‌های حادثه‌ای به میلیمتر	میانگین بارندگی سالانه به میلیمتر	نام محل (بیان)
ماه مه ۱۹۳۴	۰۲۷۰ در ۳ روز	۲۰	آزو (صحرای مرکزی آفریقا)
۱۹۲۵	۲۹۶ ۲	۴	شسی کاما ۲ (بدو)
۱۹۵۷	۷۷۴ در ۰ هد قیقه	۱۰۷	شارجه (عجم)
۱۹۶۹	۱۹۳ در ۲ روز	۲۷۵	بیسرا ۳ (الجزایر)
۱۹۶۹	۱۲۰ در ۲ روز	۱۴۸	لیما (پرسو)
۱۹۲۵	۱۵۲ ۱	۴۶	چاهبهار * (ایران)
نی ۲۳۵۲	۷/۱۵ در ۵/۱ ساعت	۷۵	

* — نگارنده خود در محل حضور داشته و شاهد آن بوده است .

۱ — آزو

۲ — Chicama

۳ — Bisra

گرونرت^۱ و هاگه دورن^۲ میزان بارندگی سالانه یکی از خشکترین نقاط صحرای آفریقا بنام مورزوق^۳ (واقع در شمال شرقی صحرا) را ۸/۳ میلیمتر گزارش می‌کنند (۱۴). بنابراین چنین استتباط می‌شود که بیابان یا مناطق کامل "خشک و بدون بارندگی وجود ندارد و بیابان لوت (واقع در جنوب شرقی کشور ما) که جزء خشکترین و کم باران‌ترین بیابان‌های دنیا است، ممکن است که چندین سال، بدون بارندگی بماند ولی شواهد و نشانه‌هایی وجود دارد (از جمله مشاهدات و بررسیهای خود نگارنده) که در آن بارندگی صورت می‌گیرد.

در خاتمه، این مبحث لازم به تذکر است که مناطق خشک جنوبی صحرای آفریقا که بارندگی تابستانی دارد ۵۰۰ - ۵۵۰ میلیمتر باران در طول سال دریافت می‌دارد (۱۵ - ص ۱۳).

ب - بارندگی و تبخیر:

از دیگر ویژگیهای مناطق خشک در رابطه با بارندگی و تبخیر به اختصار از این قرار است:

- به علت خشکی و گرمی هوا و آفتاب سوزان و وزیدن باد و تأثیر دیگر عوامل در مناطق خشک، میزان تبخیر و تعرق سالانه آب، از مجموع آب حاصل از بارندگی‌ها در طول سال بیشتر است و بطورکلی شاید بتوان گفت به ۱۵ تا ۲۰ برابر میزان بارندگی سالانه می‌رسد (۱۳). اما در بیابان‌های گرم و بسیار خشک که شدت تبخیر خیلی زیاد است، مانند بیابان لوت ایران، امکان دارد که از این مقدار هم تجاوز کند و در حدود ۱۰۰ برابر میزان بارندگی سالانه آن منطقه بررسد (۸). به عنوان مثال در مقابل حدود ۵۵ میلیمتر بارندگی سالانه بیابان لوت (حدس زده می‌شود)، حدود ۵۰۰۰ میلیمتر آب از سطح آزاد تبخیر گردد.

همین اختلاف در میزان تبخیر و باران که بنظر خیلی ساده می‌آید، از علل عمدۀ متفاوت بودن مناظر طبیعی نقاط مختلف جهان و بسیاری از پدیده‌های به عنوان مثال پدیده‌های تخریب سنگ، تشکیل خاک، نوع و کیفیت و کمیت پوشش گیاهی و غیره به شمار می‌رود.

۱ - Grünert

۲ - Hagedorn

۳ - Mourzouk

در مناطقی که متوسط باران سالانه از متوسط تبخیر سالانه آن کمتر است، امکان دارد که در طول چندین ماه و طی یک دوره بارانی، میزان باران بیشتر از تبخیر باشد. این موضوع بهویژه در مورد مناطقی که دارای خصوصیات موسمی است، صدق می‌کند (۱۲). همانطور که بعداً "هم خواهیم دید، تنها میزان بارندگی ملاک سنجش برای خشک و یا مرطوب بودن یک منطقه نیست بلکه میزان تبخیر هم مهم و حتی تعیین‌کننده است زیرا امکان دارد که باران ببارد ولی پس از آن برادر باد و گرمای شدید و غیره اثر آن از بین برد و هیچگونه نفعی عاید نگردد. اتفاقاً "دریکی از مسافرت‌های چند روزه نگارنده به منطقه‌ی کرمان به‌این مسئله توجه شد که تقریباً "هر روز باران می‌بارید ولی هر شب بادهای شدید، رطوبت حاصل از باران را می‌گرفت و با خود می‌برد و به‌این ترتیب اثر بارندگی از بین می‌رفت.

ج - رطوبت:

رطوبت نسبی هوای مناطق خشک کم است. رطوبت نسبی ۱۵ تا ۳۵ درصد، از خصوصیات بارز بسیاری از بیابان‌های دور از دریاها (داخل خشکی) به‌شمار می‌رود. بالاینکه ارقام کمتر از ۵ درصد رطوبت نسبی در باره‌نقاطی از صحرای آفریقا گزارش شده است (۱۳) و یا رقمی نزدیک به‌صرف در صدر ارجاع به‌بیابان لوت ایران در فصل تابستان ذکر گردیده (۹) معهذا باید به‌خاطر داشت که در بعضی از بیابان‌های ساحلی نظیر نامیبیا (جنوب غربی آفریقا - ساحل آتلانتیک) و آتاکاما (ساحل غربی آمریکای جنوبی) ممکن است رطوبت نسبی هوا تا حدود ۱۰۰ درصد هم برسد. (۱۳) و مه نیز مکرر وجود داشته باشد* ناگفته نماند که چاه‌بهار (ساحل شمالی دریای عمان) که جزء مناطق خشک کشور ماست با آنکه بارندگی آن در حدود ۵۵ امیلیمتر است، رطوبت نسبی آن از ۷۶ درصد کمتر نمی‌شود و امکان دارد که به‌حدود صد درصد هم برسد.

تغییرات روزانه و فعلی رطوبت زیاد است. حداقل رطوبت نسبی هوا در روز اغلب کمتر از ۱۵ درصد است (۱۴ ص ۳۱).

* - علت پیدایش این وضعیت، سردی آب و سردی جو است که شرایط را برای بالارفتن رطوبت نسبی هوا فراهم می‌کند.

درجه حرارت:

مناطق خشک یا بیابانها را به طور کلی می‌توان به دو دسته تقسیم کرد:
خشک گرم و معتدل، و خشک سرد.

از آنجایی که مناطق خشک دسته اول برای ما از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، آنچه که در اینجا گفته می‌شود، بیشتر در مورد آنها صدق می‌کند.
از عوامل خشکی، تابش شدید خورشید در نواحی خشک است و تابش شدید خورشید خود نیز نتیجه کم بودن بارندگی و رطوبت نسبی، حداقل در بیابانهای واقع در داخل خشکی است.

در مناطق خشک به علت فقر ابر و وجود تابش شدید خورشید، هوا بخصوص در تابستان، روزها خیلی گرم و شبها بالنسه خنک است، به این ترتیب اختلاف درجه حرارت در طول شباه روز زیاد است.

خروج تشبعات از زمین در شباهای صاف مناطق خشک، ممکن است درجه حرارت سطح زمین را نیز در مناطق مجاور حاره‌ای، تا نقطه انجماد پائین ببرد.
بنابراین نه تنها درجه حرارت، بلکه اختلاف آنها در طول سال و شباه روز نیز بسیار زیاد است. به عنوان مثال طبق گزارش گودی^۱ و همکارش (۱۳) در صحرا افریقا، اختلاف دمای روزانه تا حد ۷۵ درجه سانتی‌گراد اندازه‌گیری شده است.

یکی از تفاوت‌های مناطق خشک ساحلی با مناطق خشک دور از دریاها (مناطق خشکی که در قلب خشکیها واقع شده) این است که بطور نسبی اختلاف درجه حرارت روزانه و فصلی در بیابانهای مناطق خشک ساحلی کمتر است، در حالی که در مناطق خشک دور از دریاها آنقدر شدید است که قابل مقایسه با هیچ منطقه اقلیمی دیگر نیست.
درجول شماره ۲ حداقل مطلق درجه حرارت برخی از بیابانهای واقع در داخل خشکی و در جدول شماره ۳ حداقل مطلق درجه حرارت سطح خاک بعضی از بیابانها جهت اطلاع ارائه شده است.

در صحرا افریقا، حداقل درجه حرارت مطلق سطح خاک در زمستان باز هم بالای ۳۰ درجه سانتی‌گراد است.

حداقل مطلق درجه حرارت سطح خاک نیز همانند درجه حرارت در سایه هم‌پائین است و در بیابان گبی، دمای روزانه در حدود ۷۵ درجه سانتی‌گراد است (۱۵).

جدول شماره (۲) - حداقل مطلق درجه حرارت در سایه بهسانتی گراد
 (۳ و ۷ و ۱۵ و ۱۳).

نام محل	درجة حرارة
عيضلاح ^۱ (بيابان ليبي)	۵۴
دره مرگ (كاليفرينيا)	۵۲
تیندووف ^۲ (الجزائر)	۵۷
ويليام كريك ^۳ (استراليا)	۴۸/۳
بيابان لوت (ایران)	* ۵۸/۵ بيشراز

* - اين رقم حداقل مطلق درجه حرارت در بيابان لوت نيست، بلکه استراتيل زاور^۴ دانشمند اطريشي، در نتيجه يكمحاسبه، آنهم در ارتفاع ۱۰۵۵ متری (شرق بيابان لوت) و در آخر خداداد ماهرقمی را بيشراز ۵۲ برای مرکز لوت تخمین زده است که نگارنده با تصحیح اشتباهات او (که شرح آن در حوصله، اين كتاب نيست) عدد بيشراز ۵۸/۵ درجه را بدست آورده است (مراجعه شود به منبع شماره ۴، كتاب "اقليم خشك و مسائل آن در ایران" تأليف نگارنده).

به اين ترتيب حداقل مطلق درجه حرارت در بيابان لوت میتواند از ۵ درجه سانتي گراد هم تجاوز کند (قطب حرارتی كره زمين).

۱ - Insalah

۲ - Tindouf

۳ - William Creek

۴ - Stratil-Sauer

جدول شماره (۳) – حداقل مطلق درجه حرارت سطح خاک
(۴ و ۱۰ و ۷ و ۱۵ و ۱۳)

نام محل (بیان)	درجه سانتی گراد
دله مک (کالیفرنیا)	۷۰
توسون ^۱ (آریزونا)	۷۱/۵
کالاهاری (جنوب غرب آفریقا)	۷۲
صحرای غربی آفریقا	۷۸
تپه های دریای سرخ	۸۲/۵
کوه های عربستان	۸۲/۵
تیبستی ^۲ (صحرای آفریقا)	۸۰
آسیای میانه	۶۰
ماسه ها یا ریگه های شرقی بیابان لوت (ایران)*	۶۲

* - این رقم هم حداقل مطلق درجه حرارت نیست بلکه مونو^۳ دانشمند فرانسوی در پایان بهمن ماه حرارت ماسه را ۶۲ درجه سانتی گراد اندازه گیری کرده است.
وقتی در ماه مذکور درجه حرارت این قدر است، پس در ماه های تیر و مرداد
چقدر خواهد بود؟

۱ - Tucson

۲ - Tibesti

۳ - Monod

از دیگر خصوصیات مناطق خشک، وزیدن باد زیاد در آنجاهاست. این بادها یا محلی است و یا از مناطق دیگر منشاء گرفته به آنجا می‌وزد. برخی از این بادها خنک و نشاط آور است، ولی بعضی دیگر مخوف و حامل گرمای شدید و گردوغبار زیاد که علاوه بر آنکه هوا را آلوده می‌کند، برخشکی منطقه سی افزاید و اثرباران را هم محومی کند و یا مانع از باریدن هوا می‌گردد. برای مثال چند باد را که بهشت، باعث گرمی و خشکی هوامی شود و یا گردوغبار زیاد حمل می‌کند، ذکر می‌کنیم:

در مراکش، باد معروف به باد "شرقی"، در لیبی، باد "قبله"، در صحرا مدیترانه‌ای آفریقا، باد اسکیروکو^۱، در جنوب غربی صحرای آفریقا، باد هرمتن^۲، در قسمت شمال صحراء، باد "خمسين". در قسمت اسپانیائی صحرای آفریقا (جمهوری دموکراتیک صحراء) باد "ایری فی"^۳ که از صحرای آفریقا گردوغبار زیاد و گرمای شدید می‌آورد. این باد در ماه مارس ۱۹۴۱ (اوخر اسفند و اوایل فروردین) درجه حرارت هوا را که در ظهر ۱۸/۳ درجه سانتی گراد بود، در ساعت ۴ بعد از ظهر به ۴۲/۸ درجه سانتی گراد رساند و برای مدت ۳۶ ساعت درجه حرارت هوا را در حدود ۳۹/۴ درجه سانتی گراد، نگهداشت (۱۳ ص ۱۲ - ۱۰).

در ایران، بادهای زیادی می‌وزد که موجب انتقال گرما و یا گردوغبار زیاد می‌شود، تقریباً "تمامی بادهایی که بنام "سیاه باد" در نقاط مختلف معروف است، بسیار نامساعد و ناراحت‌کننده است. باد ۱۲۵ روزه سیستان که در فصل تابستان می‌وزد، برخشکی منطقه بهشت می‌افزاید. بادهای داغ که لوار^۴ نام دارد و از داخل کویرها و بیابانها، می‌وزد، بسیار خشک و داغ است که حتی در مواردی باعث خشکشدن پوشش گیاهی طبیعی و همچنین از بین رفتن محصولات زراعی مانند خربزه، هندوانه و پنبه و غیره می‌شود.

۳- ویژگیهای زئومرفولوژیکی و خاکشناسی مناطق خشک:

نمونه‌های کامل خصوصیات زئومرفولوژیکی و خاکشناسی نوار خشک کره زمین را به اختصار اینطور می‌توان توصیف کرد:

۱ - Scirocco

۲ - Harmattan

۳ - Irifi

۴ - Lawar

- مناطق خشک قاعده‌تا" فاقد مجرای خروجی، فاقد بنیان استوار و یکنواخت فرسایشی، فاقد رودهای دائمی متعلق به خود منطقه (سرزمین) است.
- با آنکه مقدار آبی که به صورت باران در اختیار قرار می‌گیرد، کم است، این آب (رطوبت) تأثیرزیادی در تخریب و تالاندازهای هم در تشکیل خاک دارد زیرا باران، بطور متناوب و یا اتفاقی (حادثه‌ای) و اغلب باشدت می‌بارد.
- مقدار آبی که به صورت محلول از زمین یا مواد تخریبی خارج می‌شود یعنی تبخیر می‌گردد، بیشتر از مقدار آبی است که به صورت نزولات جوی (برف و باران و غیره) به زمین می‌رسد. این محلول‌ها، سبب تشکیل قشرهایی با ترکیبات و شکل‌های متفاوت می‌شود.
- بادهای شدید برآثر کندن زمین بطور محلی در ارتباط با حرکت تکتونیکی، چاله‌های را به وجود می‌آورد که در آن آب بارانهای موقتی و یا آب زیرزمینی جمع می‌شود.
- در مناطق خشک که تخریب‌سنگ، بیشتر فیزیکی است، در رابطه با بارانهای شدید و حادثه‌ای، توده‌های عظیم مواد سنگی تخریب شده و مخروط افکنه‌ها را به وجود می‌آورد که به علت محدود بودن تجزیه شیمیائی، از نظر زمانی و مکانی، فقط قسمت‌های کمی از آن می‌تواند به اطراف پراکنده بشود ولی نمی‌تواند به نقاط دور دست حمل گردد.
- قشرهای سختی از گچ و یا آهک بسته به درجه خشکی هوا و تأثیر دیگر عوامل، در سطح زمین و یا در نزدیکی سطح زمین تشکیل می‌گردد.
- در مناطق خشک برآثر بارانهای شدید و اتفاقی و خشکبودن خاک و فقر و یا عدم پوشش گیاهی، فرسایش آبی نیز اغلب شدید است.
- در مناطق خشک بهویژه خیلی گرم و خشک، خاکهای شور در سطح‌های کوچک و یا بزرگ، اغلب حتی همراه با تشکیل یک قشر نمکی در سطح زمین و یا در نزدیکی آن، مشاهده می‌شود.
- در مناطق خشک، برآثر وزش بادهای شدید، فرسایش بادی غالباً "شدید است و در بعضی نقاط، زمینهای پوشیده از ماسه و یا حتی تپه‌های ماسه‌ای به اشکال گوناگون هلالی شکل (برخان)، شمشیری و غیره با وسعت و عظمت متفاوت تشکیل می‌گردد. به عنوان مثال رشته ماسه‌ها یاریگ‌شرقی بیابان‌لوتا ایران را می‌توان نام برد که بطور متوسط بیش از ۱۶۵ کیلومتر طول و ۵۰ کیلومتر عرض آن است (۳).

۴- مسائل ناشی از ویژگیهای مناطق خشک

ویژگیهای طبیعی به‌ویژه اقلیمی مناطق خشک از جنبه‌های مختلف، مسائل متعددی

را برای ساکنان این مناطق به وجود می‌آورد که برای جلوگیری از طولانی شدن مقاله، فقط به ذکر نمونه‌هایی از آن اکتفا می‌کنیم:

ویژگیهای طبیعی مناطق خشک سبب شده است که مردم این نواحی از لحاظ آب و خاک یعنی دو منبع مهم طبیعی، سخت در مضیقه قرار گیرند. چون منطقه، رود دائمی مربوط به خود ندارد و بارندگی در آن کم صورت می‌گیرد، آب قابل استفاده در آن خیلی کم است و حتی در بعضی نقاط، اصلاً وجود ندارد و چون آب مایه حیات است (بخصوص در این گونه مناطق) و اساس زندگی انسانها و حیوانهای اهلی و وحشی را تشکیل می‌دهد، کمبود و یا عدم آن، مسائل متعددی را به وجود می‌آورد که ساکنان مناطق خشک کشور ما نیز همواره با آن مواجه هستند.

شرایط طوری است که ساکنان این مناطق، هم از لحاظ آب باران، هم از لحاظ آب سطحی و هم از لحاظ آب زیرزمینی، مسئله دارند، بخصوص هرچه هوا رو به گرمی و خشکی (فصل تابستان) می‌رود، یعنی نیاز به آب در زمینه‌های مختلف از قبیل کشاورزی، دامداری، شرب، بهداشت و غیره بیشتر می‌شود، هرسه منبع آبی مذکور (باران، سطحی و زیرزمینی) یا کاهش می‌یابد یا کمیاب می‌شود و یا به‌کلی قطع می‌گردد و یا به علت شوری و آلودگی زیاد، غیرقابل استفاده می‌گردد (در چنین شرایطی است که فقط با منتقال آب می‌توان برای عده محدودی از مردم در این نواحی آب تامین کرد، مسئله‌ای که در برخی از نقاط کشور ما هم اتفاق می‌افتد).

کمبود باران و توزیع نامتناسب آن در طول سال و یا سال‌ها (خشکسالیها) امکان زراعت دیمی را محدود و یا غیرممکن می‌سازد و مانع به وجود آمدن یک پوشش‌گیاهی غنی می‌گردد. توأم شدن این دو عامل نامساعد، یعنی کمبود آب (باران) و کمبود پوشش‌گیاهی دامداری را در این مناطق محدود سی‌کند و چنانچه در سالهای خشک و کم باران چرای بیش از حد مواتع توسط احشام صورت گیرد، منطقه هنوز حساس‌تر می‌شود و شرایط برای تولید و فعالیتهای کشاورزی و دامی محدود‌تر می‌گردد.

گرمای شدید و بارندگی کم و تبخیر و تعرق زیاد، موجب ازبین رفتن و کاهش شدید پوشش‌گیاهی طبیعی و محدود شدن فعالیتهای کشاورزی و دامداری می‌گردد.

از ویژگیهای مناطق خشک، وزیدن باد زیاد است که سطح تبخیر و تعرق آب را افزایش می‌دهد و به‌این طریق نیاز به آب را در این مناطق کم آب، بیشتر می‌کند. بادهای شدید، علاوه بر اینکه به بهداشت و سلامت انسان و حیوان لطمه وارد می‌آورد، با کندن و چاله‌چاله کردن زمینها، موجب کاهش حاصلخیزی خاک می‌گردد و با نباشته کردن ماسه‌ها (بادرفتها) سبب نابودی مزارع، مسدود شدن راهها و مدفون شدن خانه‌ها و زراعت مردم در زیر آنها و خلاصه نابودی قنات‌ها و دیگر چیزها می‌گردد.

شوری زیاد و بعویژه وجود قشرهای نمکی در خاکها، آنهم در شرایطی که آب قابل مصرف یعنی قابل آبیاری، کم و یا نایاب است، امکان بهره‌برداری از زمینها را غیرممکن و یا حداقل، بسیار محدود می‌کند. عمران و اصلاح این گونه‌زمینها، نیاز به آب فراوان، سرمایه زیاد و خلاصه هزینه و زحمات فراوان دارد. این زمینها تازه حتی پس از اصلاح شدن نیز برای کاشتن بسیاری از محصولات، مناسب نیست. فقط گیاهان مقاوم به‌شوری را می‌توان در آنها کاشت، آنهم با فن و مدیریت صحیح، درغیراین صورت، این گونه‌زمینها، شورتر و یا به‌کلی کویر خواهد شد.

اغلب آبها در مناطق خشک، شور است. آب شور برای انسانها و حیوانها قابل استفاده نیست (فقط شترآب تا حدودی شور را، می‌خورد) آبیاری زیادبا آب شور، زمینها را شورتر می‌کند. چون ممکن است در این مناطق آب شیرین وجود نداشته باشد و کشاورزان، مجبور به استفاده از این آبهای شور باشند، چنانچه از فن استفاده از آب شور مطلع نباشند، زمینها را شورتر و سرانجام کویر می‌کنند، مسائلی که در بسیاری از کشورها، از آنجمله کشور ما نیز زیاد اتفاق افتاده و موجب ترک محل و مهاجرت مردم از آنجا به نقاط دیگر شده است.

۵- راه‌حل‌های کلی:

نگارنده معتقد است که مناطق خشک از هر لحاظ حساس است یعنی عدم دقت در بهره‌برداری از منابع طبیعی آن (آب، خاک و گیاه) موجب وارد آمدن خسارات زیاد و غیرقابل جبران می‌گردد. از این‌رو باید در این مناطق حساس و نامساعد، بافن و مدیریت صحیح از منابع طبیعی آن استفاده کرد تا مسائل حادتر و شدیدتر بروز کند و بعلاوه باید از شرایط نامساعد طبیعی درجهت عمران این مناطق و تامین رفاه و نیازهای ساکنان این مناطق، استفاده کرد، به عنوان مثال:

- از آفتاب گرم و طولانی آن برای تأمین آب، برق و نیز کشت گیاهان در تمام طول سال استفاده کرد (در فصولی که هوا سرد است چون آفتاب وجود دارد می‌توان در گلخانه کشت و زرع کرد) کاری که امروز در برخی از نقاط مانند دورامین، کشاورزان ما انجام می‌دهند و تقریباً " در تمام طول سال با استفاده از هوای آزاد (در فصول گرم) واستفاده از گلخانه (در فصول سرد) خیار و دیگر محصولات صیفی تولید می‌کنند .
- از باد آن برای تأمین برق، آب و گردانیدن آسیاب‌های بادی، افزایش و بارور کردن گیاهان (گرده افشاری و غیره) استفاده کنیم .

- از آب شور برای گرفتن نمک طعام و دیگر املاح استفاده شود.
- شوره (نیترات پتاسیم) آن مورد بهره‌برداری قرار گیرد.
- از ماسه‌زارها و تپه‌های ماسه‌ای به عنوان بهترین زمینهای زراعی در مناطق خشک کم باران و بی‌آب استفاده گردد (ماسه، آب باران را خوب جذب می‌کند و کمتر از دست می‌دهد و به این طریق ایجاد یک پوشش گیاهی غنی را امکان‌پذیر می‌سازد (۵)).
- از ماسه‌بادی به عنوان یک منبع عظیم طبیعی جهت خانه‌سازی و غیره استفاده شود (امروزه در بنائی از ماسه بادی در موارد مختلف استفاده می‌شود، بطوری‌که در شهرهای مجاور بیابان، آنچنان ماسه بادی مصرف پیدا کرده که حتی در برخی نقاط از این لحاظ کمیود احساس می‌شود).

منابع مورد استفاده

- ۱- استین - گودار: (ترجمه: رجائی، عبدالحمید): آب و هواشناسی. انتشارات دانشگاه تبریز، ۱۳۵۸.
- ۲- دفتر قسمت محاسبات کامپیوتر سازمان هواشناسی کشور در چاهه‌ساز، دی‌ماه ۱۳۵۳.
- ۳- کردوانی، پرویز: اثر انسان و عوامل طبیعی در پیش روی بیابان‌لوت (ایران). انتشارات مرکز تحقیقات مناطق کویری و بیابانی واپسیه به دانشگاه تهران، ۱۳۵۶.
- ۴- کردوانی، پرویز: اقلیم خشک و مسائل آن در ایران (هنوز چاپ نشده است).
- ۵- کردوانی، پرویز: مناطق خشک و مسائل بهره‌برداری از آب و خاک آن (هنوز چاپ نشده است).
- ۶- گنجی، محمدحسن: آماربارندگی ایران، نشریه شماره ۳ مرکز تحقیقات علمی مناطق خشک دانشگاه تهران، ۱۳۳۹.
- ۷- مونو، ت: (ترجمه: محمودی، فرج‌الله): بررسی اجمالی علوم طبیعی (لوت). نشریه شماره ۷ مؤسسه جغرافیا دانشگاه تهران، آبان‌ماه ۱۳۵۰.
- ۸- نعمت، زینوس: گزارش اجمالی آب و هوای دشت‌لوت، سمینار طرح تحقیقاتی دشت‌لوت، تیرماه ۱۳۴۷ (در دانشگاه تهران).
- ۹- نیساری، سیروس. کلیات جغرافیای ایران، ۱۳۵۰.

- 10- Dresch, Jean: Geographie des regions arides. Presses Universitaires de France 1982.
- 11- Finck, A: Tropische Böden. Hamburg und Berlin 1963.
- 12- Ganssen.R: Trockengebiete. Manheim 1968.
- 13- Goudie, A. and Wilkson, J.: The Warm Desert Environment. London, New York, Melborn. 1977.
- 14- Hagedorn, H. Gieszener, K., Weise, O. Busche, D. and Grunert. G: Dune Stabilization, A Survey of Literaure on Dune Formation and Dune Stabilization. Geographisches Institut Universitaet Wuerzburg-August 1977.
- 15- Stratil-Sauer, G: Geographische Forschungen in Ostpersien II: Rote durch die Wüste Lut und ihrer Randgebiete. Wien 1956.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی